

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مارگارت کیمیرلی

ارسالی: مجله هفته

۲۶ اگست ۲۰۱۸

ایالات متحده آمریکا اقتصاد ونزویلا را نابود می‌کند

«تحریم جنگ است با ابزار دیگر، جنگی که برای اغلب چشمان ناپیداست.»

کنسرن‌های رسانه‌ای آمریکا موج گسترده‌ای از تبلیغات ضدونزولائی را به طور مدام به بازار عرضه می‌دارند. دهان واشنگتن پست در مورد «راهزنان» ونزولائی کف می‌کند و نیویورک تایمز گزارش می‌دهد که اکوادور زیر فشار مهاجران ونزولائی در حال خفه شدن است. متأسفانه این تبلیغات تاکنون موفق بوده است. این یک جمله متداول است که: «سوسیالیسم عمل نمی‌کند، به ونزولا بنگرید!» خیلی کم می‌توان شاهد بود که فردی با یک پلاتفرم علنی حقیقتی را بیان کند: مشکلات ونزولا از طرف دولت ایالات متحده آمریکا ایجاد شده است؛ اول در دوران اوباما و سپس از طرف دولت ترمپ.

این تحریمات علیه دولت و مردم ونزوتلا است که تورم فوق‌العاده، گرسنگی و ویرانی سیستم بهداشتی را که روزی باعث غبطه منطقه بود، پدید آورده است. تحریم، جنگ است با ابزار دیگر. برای اغلب چشمان، ناپیدا. نه سربازی، نه گلوله‌ای، نه بمبی، نه پهبادی و نه سلاح نظامی. ولی تحریمات مانند یک حمله نظامی کشنده است و کسی چه می‌داند که آیا ترمپ حمله نظامی را نیز عملی خواهد ساخت یا نه.

«معضلات ونزوتلا از طرف دولت ایالات متحده امریکا به وجود آمده است.»

در سال ۲۰۱۵ بارک اوباما فرمانی صادر کرد که بنابر آن ونزوتلا «تهدید غیرمعمول و فوق‌العاده‌ای برای امنیت ملی ایالات متحده امریکا» معرفی گردید. این فرمان ضروری بود تا بتوان تحریمات اقتصادی اعمال کرد. ولی تحریم تنها به این معنی نبود که شرکت‌های امریکائی و یا افراد خصوصی اجازه تجارت با کشور مورد نظر را ندارند. هر کشوری که با ونزوتلا تراکنش اقتصادی داشته باشد نیز همینطور با تحریم روبرو خواهد شد. ایالات متحده امریکا حتا در حال نزول هنوز آن گوریل مالی ۸۰۰ پوندی است که نمی‌توان آن را نادیده گرفت.

وقتی نیویورک تایمز، واشنگتن پست، CNN، MSNBC و بقیه در مورد ویرانی‌های ونزوتلا گزارش می‌دهند، هرگز اعتراف نمی‌کنند که این ایالات متحده امریکا است که مسبب اصلی بحران می‌باشد. به دلیل تحریمات، ونزوتلا روی نفت خود نشسته و قادر به فروش آن نیست. حتا مردم عادی نیز مجاز نیستند خیلی ساده پول به ونزوتلا ارسال کنند. یک قاضی فدرال اخیراً حکم کرده که طلبکاران CITGO (شعبه امریکائی شرکت نفت ونزوتلا) می‌توانند این شرکت را غصب کنند. طلبکاران، شرکت دولتی کانادائی معدن ذغال سنگ Cristallex و ConocoPhillips هستند. آن‌ها امکان تاراج شرکت ونزوتلائی را در اختیار دارند، زیرا تحریمات این اجازه را به ونزوتلا نمی‌دهد که در مورد بازپرداخت بدهی‌های خود با بانک‌ها به تعامل بنشینند. این یک تبهکاری و جنایت ناب است که سرمایه مالی بین‌المللی اعمال می‌دارد. ونزوتلا عمداً فقیر شد و اکنون باقی دار و ندار آن تاراج می‌گردد.

«ایالات متحده امریکا حتا اکنون که در حال نزول است هنوز یک گوریل مالی ۸۰۰ پوندی است که نمی‌توان آن را نادیده گرفت.»

ونزوتلا از نظر مالی منزوی شده و در محاصره دولت‌های دست راستی برزیل، کلمبیا، و اکوادور قرار دارد. ایالات متحده امریکا می‌تواند دولت مادورو را سرنگون کند، بدون این‌که حتا یک سرباز به آنجا اعزام دارد. جنایت معتبر و مطمئن تأمین مالی مزدوران در ونزوتلا نیز می‌تواند مانند لیبیا مثرم ثمر باشد.

مردم ونزوتلا چه کرده بودند که چنین مجازات سنگینی شایسته حال آنان باشد؟ آن‌ها جرأت کردند رأی خود را به دولت‌های سوسیالیستی بدهند؛ اول به دولت رئیس‌جمهور فقید این کشور «هوگو چاوز» و بعد از او مجدداً به «نیکولاس مادورو» که جانشین او گردید. رسانه‌های کنسرنی به استهزاء مادورو را «جانشین دست‌چین شده» می‌نامند. یعنی این‌که او معاون رئیس‌جمهور بود و پس از مرگ رئیس‌جمهور مثل هر کشور دیگری جانشین او شد. کوشش برای سلب مشروعیت از او نمونه دیگری برای همکاری بین دولت و رسانه‌ها است، آن‌هم در کشوری که مدعی داشتن آزادی مطبوعات است.

اکنون رسانه‌های اجتماعی با دولت همکاری کردند تا تضمین کنند، هر کس که به چشم‌انداز ونزوتلائی علاقه مند است، منزوی خواهد شد. فیس‌بوک به بهانه نقض شرایط استفاده از فیس‌بوک، صفحه «تحلیل ونزوتلا» را حذف کرد. این اولین بار نبود که فیس‌بوک صفحه تحلیل ونزوتلا را پاک می‌کرد و مطمئناً برای آخرین بار نیز نخواهد بود.

«اکنون رسانه‌های اجتماعی با دولت همکاری کردند تا تضمین کنند، هر کس که به چشم‌انداز ونزونلانی علاقمند است، منزوی خواهد شد.»

«بلاک آجندا ریپورت» پیش‌بینی می‌کند که «راشیا گیت» بهانه‌ای برای سانسور گروه‌های چپ است. پلاتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی مانند شبکه‌های تلویزیونی و یا روزنامه‌های بزرگ نیز بخشی از شرکت‌های رسانه‌ای را تشکیل می‌دهند و احتمالاً روزی خواهد رسید که وجود ونزونلا در این صفحات کاملاً محو خواهد شد. بارک اوباما در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ تحریماتی مقرر داشت. در سال ۲۰۱۷ این وظیفه در اوایلجنوری مجدداً تمدید شد تا «گذار بلامانعی» به دونالد ترامپ را مقدور سازد.

«این اقدام سبب خواهد شد که دولت جدید مجبور نباشد در زمانی که مشغول تشکیل تیم امنیت ملی و تأیید آن از سوی سنا است فوراً کلیه نوسازی‌ها را اعمال دارد تا امنیت ملی ما تأمین گردد.» دولت امنیتی باید در هر حال استوار باشد. ولی آیا جنبش ضدجنگ استوار است؟ ولی آیا افرادی که ادعای چپ بودن دارند، استوار اند؟ اگر ترامپ تهدیدات خود را در مورد اقدامات نظامی عملی سازد، چند نفر در اعتراض به سیاست تجاوزکارانه ایالات متحده آمریکا به خیابان‌ها خواهند رفت؟ مردم ونزونلا که به دنبال فرمان آمریکا دچار فقر گردیده اند، لابی ندارند تا از جانب آنان سخن گوید. هیچ یک از اعضای کنگره رشته کلام را به دست نمی‌گیرد و به نام آنان ابراز خشم نمی‌کند. حتا «برنی ساندرز» به اصطلاح سوسیالیست، چاوز را یک «یک دیکتاتور مرده کمونیست» نامیده بود و متأسفانه او با برداشت خود تنها نیست.

هر کس که ادعا می‌کند علیه جنگ است، باید علیه وحشت مستمری که همه روزه بر مردم ونزونلا روا داشته می‌شود دست به اعتراض بزند. مردم به دنبال تصمیمات فراجزبی حزب جنگ‌طلب زجر می‌کشند و جان می‌دهند. اگر چپ‌ها در تحلیل‌ها و اقدامات خود پیگیر می‌بودند هیچ رئیس جمهوری جرأت نمی‌کرد به این صورت ونزونلا و یا هر کشور دیگری را مورد حمله قرار دهد. در واقع باید تمام جهان ایالات متحده آمریکا را به خاطر اعمال خشونت و تجاوز که به نابودی این همه انسان انجامیده، مورد تحریم قرار دهد.

منبع: لینکه تسایتونگ

تارنگاشت عدالت